

ای دوستان قدیم ندیم هرچند ندیمی مشروط به اجتماع در...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۴۰۶

ای دوستان قدیم ندیم هرچند ندیمی مشروط به اجتماع در یک بقعه و اقلیم بلکه منوط به حضور در یک محفل بدیعست ولی آن یاران الهی هرچند به جسم بعیدند ولی به روح قریب. به بصر دورند ولی به بصیرت قرین انجمن نور. کلّ در یک جمعییم و در یک محضر. در ظلّ خباء مجدیم و در ریاض جنّت عدن. در سایه شجره طوبائیم و در پایه عرش اعلی. زنده به یک نسیمیم و پاینده به یک روح بدیع و فائز به فوز عظیم لهذا همراز و همدیم و هم آغوش و محرم. از فضل جمال اهی مانند حلقه‌های زنجیر زلف یار با هم مرتبطیم و مغتبط در موهبت کبری. چگونه شکرانه موهبت این خداوند یگانه نمائیم و به حمد و ثنا نزد آشنا و بیگانه زبان گشائیم مگر آنکه به عجز اقرار نمائیم و ختم گفتار کنیم و قلیلاً من عبادی الشکور...

ORIGINAL

AUDIO